

Ταχυδρομικά κατεβλήθησαν

ΝΕΒΡΟΠΟΛΗ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΕΣΣΗΝΙΚΟΛΙΤΩΝ • Λυκούργου 10 — 10551—Αθήνα

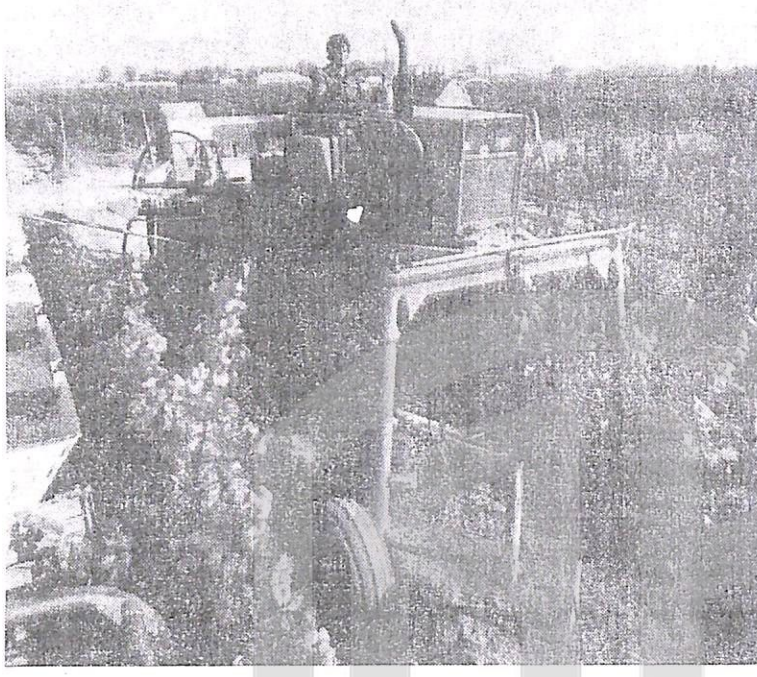

Μάης 1984 | Άριθ. Φύλ. 74 | Πρώτος Δ/τής : ΓΙΑΝΝΗΣ Δ. ΠΑΪΖΑΝΟΣ | Τηλ. 32 48 941
Συντάσσεται από Έπιτροπή — Υπεύθυνος : Γιάννης Δ. Παϊζάνος

Επιτακτική ανάγκη

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΠΡΟΣ ΟΦΕΛΟΣ ΤΩΝ ΧΩΡΙΩΝ ΜΑΣ

ΠΟΛΛΕΣ φορές έχουμε γράψει για τη φθίνουσα πορεία του χωριού μας, αλλά και ολόκληρης της περιοχής. Βέβαια το πρόβλημα δεν το ανακαλύψαμε εμείς, αλλά ήταν φανερό εδώ και μερικές δεκαετίες. Όλοι έβλεπαν την περιοχή να φθίνει και δεν ήταν καθόλου εύκολο να πει κανείς πως θα άλλαζε ο φάρος των πραγμάτων που ήταν διέξοδος:

Τρόπος με μηχανή σε Αμπελιώνα της Ουγγαρίας

Κατ' αρχήν, για να βρούμε αυτή τη διέξοδο, πρέπει πρώτα να ψάξουμε καλά τις αιτίες που προκάλεσαν την άσχημη κατάσταση. Για το Μεσσηνικόλα ειδικά, η φιλολοξήρα και η δημιουργία της λίμνης, επιτάχυναν κατά πολύ τον ερχομό της παρακμής και λέμε ότι τον επιτάχυναν γιατί και χωρίς αυτά τα γεγονότα ίσως κάπως πιδ αργά, αλλά πάντα σίγουρα κάποια μέρα θα φτάναμε στη σημερινή κατάσταση. Κι αυτό επειδή οι βαθύτερες αιτίες της παρακμής δεν ήταν η φιλολοξήρα, το κάψιμο και η λίμνη, αλλά μια συνολική πολιτική που ακολουθήθηκε μεταπολεμικά και που έφερε την κρίση σε εκατοντάδες χωριά σαν το δικό μας σ' όλη την Ελλάδα.

Όλα αφέθηκαν να πορεύονται κατά τις θελήσεις των ξένων, ενώ τα μικροπολιτικά συμφέροντα καθόρισαν το δρόμο των λιγότερο σημαντικών προβλημάτων. Κανένα πρόγραμμα για την αμπελοκαλλιέργεια, καμία σοβαρή πρόβλεψη. Τα ίδια και για την κτηνοτροφία

και σε μέρη σαν το δικό μας ήταν και πιδ εύκολο να περάσει στον κρόμο. Έτσι φτάσαμε στο σημερινό, τη δεκαετία του '60 το όνειρο του μέσου χωριανού μας να είναι ένα θυρωρείο στην Αθήνα, σαν η μοναδική διέξοδος απ' τη μιζέρια του χωριού. Και τώρα τι κάνουμε; ΣΥΝΕΧΕΙΑ στη 2η σελ.

Λίγες οφειλόμενες εξηγήσεις

Ο λίγος χώρος, αλλά και ο τρόπος που εκτυπώνεται (στοιχειοθεσία) η εφημερίδα, δημιουργούν πολλά προβλήματα σχετικά με την ύλη. Έτσι παρά τις προσπάθειες να εγγραφούμε το χώρο μας σε δύο τμήματα της εργασίας του κ. Χρήστου Φιλίππου. Ηρωικόπες έγιναν στα κείμενα των Γιώργου Κρανιά, Χριστ. Σχι-

σμένοι και Γιώργου Κοντοστέργιου. Απ' τον τελευταίο ζητάμε χιλία σφηνόμην, αλλά επειδή το κείμενο ήταν το τελευταίο που έγινε ήταν αδύνατο να χωρέσει. Σαν επανόρθωση υποσχόμαστε στο μέλλον να δίνουμε προτεραιότητα στα κείμενα του συλλόγου Μορφοβουνοιωτών.

ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΟΥ ΠΑΛΗΚΑΡΙΟΥ

Του ΠΑΝ. ΠΟΛΗΜΑΤΑ, Γραμματέα Κοινότητας

ΣΤΙΣ 2 του Απρίλη, από αυτοκινητιστικό δυστύχημα, βρήκε τραγικό θάνατο ο 18χρονος συχωριανός μας Χρήστος Σωτ. Καλλιός, μαθητής της Γ' τάξεως του 3ου Λυκείου Καρδίτσας.

Την Καρδίτσα και αλλού, έτρεξαν στο θλιβερό προσκλητήριο για να απαλύνουν την οδύνη των γονιών του.

Η είδηση διαδόθηκε σαν αστραπή σ' όλους από στόμα σε στόμα. Συγγενείς του ειδοποίησαν τους γονείς του, που εργάζονταν στα κτήματα τους, και έτρεξαν στην Καρδίτσα, για να βρουν το παιδί τους, νεκρό στο Νοσοκομείο.

Όσο πλησίαζε η ώρα της κηδείας τόσο ο κόσμος συγκεντρώνονταν στο χωριό, με λουλούδια και στεφάνια, για να τιμήσουν τον νεκρό.

Ο λυπητερός χτύπος της καμπάνας, ο θρήνος των μελών της οικογένειάς του, και η μεταφορά του νεκρού στο νεκρικό κρεβάτι, σκοτεινίασε στην κυριολεξία την Απριλιάνη αυτή μέρα, και όλο το χωριό βυθίστηκε στο πένηθος

Οι Καθηγητές του Γ' Λυκείου Καρδίτσας, συνήλθαν σε έκτακτο συμβούλιο, και αποφάσισαν τη διακοπή των μαθημάτων της ημέρας εκείνης και τήν παρακολούθηση της εκφοράς του μαθητού τους, απ' αυτούς και του μαθητές. Με τρία εκδρομικά πούλμαν έφθασαν οिकाθηγητές κρι οι μοθητές. όλοι θλιμένοι και δακρυσιμένοι. Από τη λυπητερή αυτή τελετή δεν έλειψαν και οι καθηγη-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ στη 2η σελ.

ΝΕΟ Δ. Σ. ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΕΣΣΗΝΙΚΟΛΙΤΩΝ ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ

Την Κυριακή 3-4-84 έγινε Συνέλευση του Συλλόγου Μεσσηνικολιτών Καρδίτσας και συγχρόνως αρχαιρεσίες.

Το Διοικ. Συμβούλιο συνήλθε και κατένειμε τ' αξιώματα ως εξής:

- Πρόεδρος : Φιλίππου Αρίστιπ.
- Αντ/δρος : Κατσάκος Γεώργιος
- Γ. Γραμ. : Σφήμας Τρύφων
- Ταμίας : Παϊζάνος Αθανάσ.
- Μέλη : Μαιουρνίκας Θωμ. Γιαννακόπουλος Χρ. Μηλιώτης Νικόλαος

Η «Ν. τους εύχετε καλή Διοίκηση.

Στη μνήμη του Χρήστου Σ. Καλλιός ο Σύλλογος Μεσσηνικολιτών Καρδίτσας αποφάσισε την κατασκευή βρύσης στην παιδική χαρά που είναι στην τοποθεσία «Καστανιές» και στη συμβολή των δύο δρόμων αμαξωτός - Παναγία, προϋπολογισμού περίπου 20.000 δρχ

ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ Νέα Ζωή,

όπως η φύση όλη γιορτάζει έτσι κι η ιδέα η τρανή, όλον τον κόσμο αγκαλιάζει. Πιδ υψηλά απ' τους αστούς, πιν' από τους νύμφους, περνώντας τους ωκεανούς, φωτίζει ο ήλιος τους δυο κόσμους!

(Απο το τραγούδι της Εργατικής Πρωτομαγιάς).

● Αιώνια τιμή και δόξα στους νεκρούς του Σιγάου που έβαψαν με το αίμα τους την Εργατική Πρωτομαγιά!

● Οι άνθρωποι όλης της γης βγαίνουν απ' τα σπίτια τους

Άπ' τὸ καρπούλι τοῦ Νταϊράγα

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΚΑΖΑΜΙΑΣ - (Συνέχεια)

Μ Α Η Σ

να τρέξουν στα καταπράσινα λιβάδια, να χαρούν, να χορέψουν, να γελάσουν, ν' απολαύσουν τις άπειρες ομορφιές της φύσης, τα λουλούδια, ν' ακούσουν τις συναυλίες των πουλιών με το υπέροχο σοπρίνο αηδόνι! Κι' έπειτα, να μιλούν μερικοί, που μένουν διάφοροι σ' αυτό το μεγαλειό τι κρίμα να υπάρχει τόση δυστοχία! Απολαμβάνουν το ΒΕΣΠΑΣΙ-

ΑΝΟ ΑΡΩΜΑ των χρηματοκιβωτίων τους.

● Πλησιάζει στο τέλος η εγ κατάσταση των γνωστών περ- ραβίων, και για να μειωθεί η ανεργία, άρχιζε η παραγωγή της βόμβας νετρονίου!

● Ο Παπα-Γιάννης, παίρνει σοματοφόρα τον Γιακτά. Αξάνονται τα κομμένα αυτιά

των αιχμαλώτων, που στέλνει η μαφία γά να μη χρωστάει για τα λύτρα!

● Ύστερα από επέμβαση του... ανωθεν πνεύματος στα μάτια του δελφάνα... πηδώνται, η ομόνοια πλέον είναι πλήρης.

● Ο αρχιτέλεγκας πρέπει να ετοιμασθεί με τα γιδοπρό-

βατα για ξεκαλοκαιριό!

● Συνεχίζουν την απεργία πείνας οι «φτωχοί» που νταραβερίζονται μόνο με... διασκευατομάρια. Οι γιατροί που τους παρακολουθούν, δήλωσαν ότι η αεξάντληση δεν προκαλεί ανησυχίες επί του παρόντος.

● Οι διάφοροι συνταξιούχοι που παίρνουν σύνταξη από 10.000 - 13.555 δρχ. το μήνα, αποφάσισαν να τους βοηθήσουν με μιὰ μηριάνη σύνταξη!!!

ΒΑΓΙΑΣ ΤΣΟΥΛΑΣ

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΟΥ ΠΑΛΗΚΑΡΙΟΥ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ απ' την 1η σελ.

τές, οι δάσκαλοι και τα παιδιά των Σχολείων μας Γυμνασίου και Δημοτικού.

Ο Μητροπολίτης Θεσ/δος λόγω απουσίας του, όταν πληροφορήθηκε το χαμό του αγαπημένου του τέκνου, έστειλε τον Αρχιμονδρίτη της Μητρόπολης κ. Κύριλλο Χριστάκη και τον νέον Ιεροκήρυκα αυτής, να λάβουν μέρος στην κηδεία, και να παρηγορήσουν τους άτυχους γονείς.

Ηλθε και ο πρώην εφημέριός μας Ιωάννης Οικονόμου που υπηρετεί τώρα στο Λεοντάρι Καρδίτσας. Ηλθε και ο εφημέριος της Κοινότητας Μορφοβουνίου.

Η τελετή της Νεκρόσημης ακολουθίας έγινε στις 2 ή ώρα το μεσημέρι. Απ' το χωριό μας δεν έλειψε κανένας.

Τίποτα όμως απ' όλα αυτά δεν μπορούσαν να κατευνάσουν την οδύνη της χαροκαμένης μάνας που αδιάκοπα θρήνιζε και οδύρονταν, για τον τόσο πρόωρο χαμό του λατρευτού της παιδιού.

Τελευταία χαιρετισμό του Λτκείου, έδωκε ο καθηγητής του, με τον επικήδιο. Ακολούθησε συμαθήτριά του για τους συμαθητές του, για να πάρει τρίτος τον λόγο ο Αρχιμανδρίτης κ. Κύριλλος που μετέφερε τα συλληρητήρια του απουσιάζοντος απ' την Μητρόπολη Μητροπολίτη.

Επιβλητική ήταν η νεκρική πομπή προς την τελευταία κατοικία του εκλειπόντος. Προηγούνταν ταξιαπτέρυγα ακολοθοούσαν τα πολυάριθμα στεφάνια, που κρατούσαν εναλλάξ μαθητές και μαθήτριες του Λυκείου. Την σορόν μετέφεραν στους ώμους τους συμαθητές του, βοηθούμενοι και από τους συγχωριανούς του, ήταν δε τόσοι, όσοι και κατά την μεταφορά της Εικόνας της Παναγίας τον 15-ούγουστο από τον Μεσενικόλα στο Μορφοβούνι.

Ο Χρήστος Καλλιός έφυγε από κοντά μας καί άφισε ένα μεγάλο κενό στο χωριό μας. στα Σχολεία, στην κοινωνία γιατί ο Χρήστος είχε το κουράγιο και το ταλέντο, να γίνει ένας πολύ χρήσιμος άνθρωπος για όλους.

Ας είναι αλαφρό το χόμα που τον σκεπάξει, και ο θεός ας δώσει δύναμή και υπομονή στους δικούς του να βγουν λιγώτερο τραυματισμένοι απ αυτή την κεραυνοπληξία.

Π. Π.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ στο χωριό Μεσενικόλα Ζόροφος οικία καινοεργής αρίστης κατασκευής, με εσωτερική κιάλα, τζάκι, καλοριφέρ, υπόγειο, βεράντες. Πανοραμική θέα, πραγματικό μπαλκόνι στο Θεσσαλικό κάμφο. Πληροφορίες στο τηλ. 0441-22008 Καρδίτσα κ. Σεραφείμ Γεωργίου.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΑΝΑΠΤΥΞΗ

Αναμνήσεις ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΡΙΣΤ. ΛΑΔΙΑ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ απ' την 1η σελ.

Τα τελευταία χρόνια, με την ανεργία στην πόλη, ξανάβρε στην επικαιρότητα, το πρόβλημα του ξαναζωτανέματος του χωριού μας. Υπήρξαν οι αισιόδοξοι και οι απαισιόδοξοι. Η συζήτηση άναψε και τελευταία όλο και κάποιες καινούργιες λέξεις κυκλοφορούν: «Συνεταιριστικό αμπέλι», «Αγροτοτουριστικός συνεταιρισμός», «συνεταιριστικό κτήμα στη Νεβρόπολη» κλ.

Γι' αυτά όλα έχουν γραφεί αρκετά θετικές προτάσεις κατά διαστήματα στην εφημερίδα μας και δεν είναι σκόπιμο να ξαναγραφούν εδώ.

Πρέπει όμως να δούμε αυτές τις προτάσεις έχοντας καλά στο μυαλό μας, τις βαθύτερες αιτίες που έφεραν τον μαρασμό. Γιατί αν αυτές οι αιτίες δεν πάψουν να υπάρχουν κινδυνεύουμε να ξανάρθουμε από άλλο καινούργιο δρόμο στην ίδια κατάσταση.

Ας πάρουμε την αμπελοκαλλιέργεια. Ποιά είναι η προοπτική για τις επόμενες δεκαετίες; Υπάρχει πρόγραμμα για το μέλλον της με βάση τις ανάγκες της ντόπιας αγοράς, και τις προοπτικές εξαγωγών ή όχι; Μήπως το μοναδικό πρόγραμμα βείναι οι κανονισμοί της ΕΟΚ για τα κρασιά, όπως αναλυτικά γράφτηκαν στο προηγούμενο φύλλο της «Ν»;

Κι αν είναι έτσι, πρέπει να θεωρήσουμε την «ονομασία προέλευσης» πανάκεια που θα λύσει όλα τα προβλήματα; Σίγουρα όχι.

Μήπως στην ΕΟΚ είναι λίγα τα κρασιά «ονομασίας προέλευσης»; Κι' έστω ότι βρίσκουμε αγοραστή στην Ευρώπη. Θα έχουμε την ποσότητα που θα χρειάζεται;

Είναι πολλά τα ερωτήματα και τόση η σύγχυση που όπως ακούσαμε μερικοί συγχωριανοί μας φτάνουν καινούργια αμπέλια με «μωσχάτο», που εξασφαλίζει τουλάχιστον μια ποσοτικά μεγάλη παραγωγή.

Παρ' όλα αυτά, υπάρχει η δυνατότητα το χωριό να προχωρήσει. Το δείχνει η

προσπάθεια που γίνεται απ' την κοινότητα και το γεωργικό συνεταιρισμό για το συνεταιριστικό αμπέλι. Ο στόχος αυτός δείχνει ότι θέλουμε να κερδίσουμε το χαμένο χρόνο. Τις δεκαετίες που μείναμε πίσω από εκείνους που ανάπτυξαν σύγχρονα την αμπελοκαλλιέργεια.

Εκείνο που λείπει και είναι σημαντικό είναι η εξασφάλιση απ' την πλευρά του κράτους.

Είναι αλήθεια ότι δίνονται με τη μορφή επιδοτήσεων κλπ. κίνητρα για τη δημιουργία του αμπελώνα. Απ' τις συζητήσεις όμως που έγιναν το Πάσχα στο χωριό φάνηκε ότι είναι δύσκολο να αποσαφηνιστεί, ποιά είναι ακριβώς αυτά τα κίνητρα αφού ο νόμος είναι πολύ γενικός.

Αλλά για να ξαναγυρίσουμε στη βαθύτερη αιτία του μαρασμού, είναι σίγουρο ότι σήμερα λείπει μια επιστημονικά τεκμηριωμένη μελέτη, για τον τρόπο αξιοποίησης της περιοχής. Μια μελέτη που μόνο το κράτος μπορεί να την κάνει. Κι αυτό, επειδή η σωστή αξιοποίηση και ανάπτυξη μιάς περιοχής είναι πολύ δύσκολο να πετύχει, αν δεν εντάσσεται σε ένα πανεθνικό προγραμματισμό ανάπτυξης. Ποιός άλλος απ' το κράτος μπορεί να πει με σιγουριά πόση και ποιά θα πρέπει να είναι η αμπελοκαλλιέργεια για τα επόμενα τριάντα χρόνια, που και σε ποιές περιοχές θα αναπτυχθεί.

Αλλά τέτοια προγράμματα και ΕΟΚ δεν συμβαδίζουν. Όταν οι χώρες της ΕΟΚ πνίγονται ήδη, και χωρίς εμάς, στις λίμνες των κρασιών τους, είναι φανερό ότι δεν πρόκειται να μας βοηθήσουν να καλύτερέσουμε για να ανταγωνιστούμε. Και το ζητούμενο είναι, αν εμείς σαν χώρα, είμαστε διατεθειμένοι να προστατέψουμε την ντόπια παραγωγή, να ανοίξουμε άλλες αγορές που θα μπορούσαν να απορροφήσουν τα προϊόντα μας και παράλληλα να εκσυγχρονιστούμε για να μη βρισκόμαστε πενήντα χρόνια πίσω απ' τους άλλους.

Γ. ΚΡΑΝΙΑΣ

ΕΙΝΑΙ τολμηρό το εγχείρημα, ύστερα από 35 χρόνια που πέρασαν απ' το θάνατό του και μακριά απ' τον τόπο που μας γέννησε, να γράψεις για έναν που στάθηκε στη ζωή του υπέροχος πατριώτης, σκληρός αξιωματικός, επίλεκτος στρατιώτης του πατριωτισμού, επιφανής δημοκράτης να γράψω για τον Αριστείδη Λαδιά.

Σαν τέτοιο μόνο το Γ. Βασαρδάνη, λοχαγό του Ελληνικού Στρατού που θυσίασεν αυτό του στα βουνά της Αλβανίας το 1940, λοχαγός συνεπών δημοκρατικών αντιλήψεων που τη ζωή του ο φασισμός την έκανε μαρτύριο μέχρι της κήρυξη του πολέμου, μπορώ να βρω, να συγκρίνω τις αρετές των υποδειγματικών αξιωματικών της Ελλάδας.

Ο Αριστείδης τέλειωσε τη Σχολή Ευελπίδων το 1939. Μέχρι την κήρυξη του πολέμου, πολύ αραιά επισκέφονταν το Μεσενικόλα. Γι' αυτό οι αναμνήσεις γι' αυτόν αυτής της περιόδου είναι πενιχρές.

Στην περίοδο του πολέμου μαθαίναμε νέα από γράμματα που φτάνανε απ' το μέτωπο. Έτσι μάθαμε ότι έπεσε στο πεδίο της μάχης ο αγαπητός λοχαγός Γιώργης Βασαρδάνης. Κι' αργότερα την άλλη οδυνηρή είδηση του σοβαρού τραυματισμού στο κεφάλι του Αριστείδη.

Η συνάντησή έγινε στο Μεσενικόλα μετά την είσοδο των γερμανών τον Ιούνιο του 1941. Το τραύμα του έκλεισε αφήνοντάς του μια ουλή πάνω απ' το δεξιό του μάτι.

Απ' αυτή την περίοδο αρχίζει ένα ανείπωτο ψυχικό δράμα. Το δράμα του υπερήφανου αξιωματικού του αγέρωχου στρατιώτη που έβλεπε τη χώρα του να καταπατιέται απ' τον κατακτητή. Η μοναδική του σκέψη ήταν να φύγει για την Αίγυπτο, να καταταγεί στα τμήματα του στρατού που υπήρχαν εκεί.

Το καλοκαίρι του 1941 στο Μεσενικόλα, γίνεται οργάνωση αντιστασιακή με 9 μέλη. Οι επαφές με την καθοδήγηση, έδειχναν ότι θα αναλάβουμε ανοιχτόν αγώνα με τον κατακτητή.

Ο Αριστείδης είχε ταχτική παρέα με το Γιάννη Παϊζάνο, το Χρήστο Φιλίππου και το υπογραφομένο. Πάντοτε τον απότρεπαν απ' την πραγματοποίηση του σκοπού του. Όμως το σκληρό πνεύμα, το Λαδέικο, επικρατούσε πάντα. Σε μένα δε ούτε περνούσε απ' τη σκέψη να κάνω προπαγάνδα στον Αριστείδη. Ήξερε ποιός είμουνα. Με είχε εμπιστοσύνη. Γι' αυτό μου ανακοίνωσε ότι σε κάποιο σύνδεσμο αξιωματικών που υπάρχει στην Αθήνα, είναι γραμμένος για αναχώρηση και περιμένει διαταγή. Δεν έμεινε τίποτα άλλο σε μένα, απο το να του ευχηθώ, επιτυχία στην προσπάθειά του.

Έφυγε για την Αθήνα. Οι προσπάθειές του απέτυχαν επέστρεψε στο Μεσενικόλα. Συναντηθήκαμε και τα είπαμε. Είναι Γενάρης ή Φλεβάρης του 1942. Το ΕΑΜ είχε γίνει μια ιστορική πραγματικότητα. Του μίλησα ανοιχτά για το ΕΑΜ. Αρνήθηκε λέγοντας ότι τον Ιούνιο ξαναφεύγει.

Αυτή την περίοδο διαβάει όλα τα υλικά που κυκλοφορεί το ΕΑΜ. Όμως αρνείται να γίνει μέλος του, αλλά επικροτεί τις προσπάθειες του ΕΑΜ.

Δεν έφυγε τον Ιούνιο. Η αναχώρησή του έγινε το Σεπτέμβριο του 1942. Στην τελευταία συνάντησή μας αλληλοευχηθήκαμε αμοιβαίες επιτυχίες στον αγώνα ενάντια στο φασισμό.

Η κατάπληξή μου ήταν τρομερή, όταν ο αδελφός μου Μήτσιος μου είπε ότι με ζητάει ο Αριστείδης ο οποίος είναι άρρωστος. Πήγα στο σπίτι του, τον βρήκα κρυολογημένο και μου εξιστόρησε όλη την αποτυχημένη του προσπάθεια. Μια βδομάδα πέρασε κρυμένος στην περιοχή της Κάρυστου στη Νότια Εόβρια. Του φάνανε όλα τα λεφτά. Επίσης το ρολόγι του Ενώ κρυολόγησε πούλησε αντικείμενα ατομικής του χρήσης, ξεσφάλισε εισητήριο και ξαναεπέστρεψε στο Μεσενικόλα άρρωστος.

Τότε πείστηκε ότι στο σώμα των αξιωματικών, σε κείνη την εποχή της μεγάλης διαφθοράς, ήταν και τέτοιοι αξιωματικοί που μετέβαλαν σε χρήμα, τον άσβεστο πόθο για αγώνα πατριωτών αξιωματικών. Και τότε με μεγάλο πόνο.

Τελικά μου δήλωσε ότι είναι στη διάθεση του ΕΑΜ και ότι ο πόθος του είναι ένας. Αγώνας.

Το Δεκέμβριο του 1942 τοποθετείται διοικητής του Τομεακού αρχηγείου Νεβρόπολης του εφεδρικού ΕΛΑΣ.

Το Μάρτη του 1943, επικεφαλής τμήματος της Νεβρόπολης, πήρε μέρος στην παρέλαση με την απελευθέρωση της Καρδίτσας

Τον Απρίλη του 1943, επικεφαλής λόχου με δύναμη

ΣΥΝΕΧΕΙΑ στην 4η σελ.

ΣΤΕΙΛΑΤΕ ΤΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΣΑΣ

στη «Νεβρόπολη»;

Στό Σύλληγο του χωριού σας;

ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

ΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΥ Ν. ΧΡΗΣΤΙΔΗ

ΕΙΝΑΙ γνωστό ότι ο μαθητής στο σχολείο, αποτελεί το επίκεντρο των απαιτήσεων, ενώ το υπερφορτωμένο πρόγραμμα και το κακό σύστημα βαθμολογίας τον σπρώχνουν στην αβεβαιότητα. Η υποχρέωση του παιδιού να διδαχτεί και να μάθει γιατί θα ελεχτεί, καταντά αληθινός καταναγκασμός και ειδικά στο μάθημα των μαθηματικών. Αλλά δεν είναι μόνο αυτό, το σχολείο με τον ανθρωπιστικό του σκοπό κατάντησε σήμερα τεχνοκρατική μονάδα, αφού τεχνικοί λόγοι δεν επιτρέπουν να γίνουν παιδαγωγικά τα προγράμματα, τα μαθήματα της γυμναστικής, φυσικής χημείας κλπ. σε κατάλληλους χώρους. Ο ίδιος ο καθηγητής παραβλέπει το κύριο έργο του για να ασχοληθεί με γραφειοκρατικές ενασχολήσεις. Το σχολείο λόγω του επιταχυνόμενου ρυθμού εξέλιξης εξαιτίας της κοινωνικής αναδόμησης, δεν μπορεί να επιτελέσει το ανθρωποπλαστικό του έργο σαν ελεύθερη κοινωνική μονάδα. Μία και το πρόβλημα του σχολικού επαγγελματικού προσανατολισμού δεν λύθηκε οριστικά, απροσδιόριστοι εξωτερικοί πηράγοντες ρυθμίζουν το ενδιαφέρον του μαθητή για το συγκεκριμένο μάθημα. Και ενώ οι απαιτήσεις του σχολείου πρέπει να εναρμονίζονται με τις ψυχικές ανάγκες του παιδιού, αυτό καταπιέζεται και η ατομική του προσωπικότητα σβήνεται μέσα σε μία μαζοποιημένη και ισοπεδωμένη ολότητα. Αλλά και ο καθηγητής για να επιδοθή με ζήλο και διάθεση στο διδακτικό του έργο, έχει ανάγκη να απαλλαγεί από το άγχος της ολοκλήρωσης της διδακτέας ύλης, τις δυσκολίες όσον αφορά την εξατομίκευση της διδασκαλίας, την ιδέα ότι έχει ανάγκη διδακτικής και επιστημονικής ενημερότητας και αποπροβλήματα οικονομικά. Οι επιβεβλημένες αλλαγές στην εκπαίδευση έχουν άμεσες επιπτώσεις και στον καθηγητή που είναι ο φορέας της εκπαιδευτικής πολιτικής.

Το διδακτικό βιβλίο, από την άλλη πλευρά, δεν απευθύνεται στο δάσκαλο, είναι βοήθημα των μαθητών, για αυτό πρέπει να είναι ευχάριστο, όχι φλύαρο, με εντυπωσιακά σχήματα, χρώματα και παραδείγματα από τη ζωή. Δυστυχώς, ο τρόπος που παρουσιάζεται στο βιβλίο η μαθηματική γνώση προκαλεί πολλές φορές τον πανικό και προετοιμάζει ένα κλίμα αντιμαθηματικό, που εμποδίζει τον μαθητή να κινηθ'ι ελεύθερα και δυναμικά. Ιδιαίτερα σήμερα που οι νέοι μας πρέπει να αποκτήσουν την ικανότητα προσαρμογής στις συνεχώς μεταβαλλόμενες κοινωνικές συνθήκες, πρέπει να μάθουν να αφομοιώνουν, να εφευρίσκουν, να ανακαλύπτουν, να κρίνουν, να φαντάζονται, να συνεργάζονται. Δεν βοηθούν λοιπόν το παιδί οι πακεταρισμένες γνώσεις, η αποστεωμένη και στείρα μόρφωση, οι

πολύ ομαδοποιημένες ασκήσεις. Δεν είναι τόσο επιζήμιο αν δεν μάθει να λύνει όλων των ειδών τις ασκήσεις μιας διδακτικής ενότητας. Αυτό ίσως αποτελεί επιστημονική εργασία και απαιτεί ικανότητα, το παιδί όμως με τη διαδικασία της αγωγής-διδασκαλίας πρόκειται να αποκτήσει την ικανότητα, όχι με τη διδασκαλία μιας ενότητας, αλλά πολλών ενότητων. Το παιδί δεν ικανοποιείται ούτε με το να διαπιστώνει απλώς την ορθότητα και τη λογικότητα των βημάτων ενός συλλογισμού ή μιας απόδειξης. Θέλει να πιστεύει ότι οι μαθηματικές προτάσεις, όπως παρουσιάζονται στο βιβλίο, δεν ανακαλύφθηκαν για να τον παιδεύουν, αλλά για να καλύψουν ένα κενό ή για να εξυπηρετήσουν ένα σκοπό της επιστήμης.

Ένα άλλο πρόβλημα είναι των ατομικών διαφορών. Μέσα στην ίδια τάξη φοιτούν μαθητές με διαφορετική αντιληπτικότητα, με διαφορετικά κίνητρα και συνεπώς διαφορετικά ενδιαφέροντα. Ο καθηγητής αγωνίζεται βέβαια να αντιμετωπίσει το πρόβλημα με τη προσαρμογή της διδασκαλίας του στο μέσο όρο αντιληπτικότητας της τάξης, καθώς και με την όσο γίνεται εξατομίκευση της διδασκαλίας, που γίνεται αποτελεσματική όταν υπάρχουν ολιγόριθμα τμήματα, ενημερωμένο προσωπικό, ουσιαστική και όχι τεχνοκρατική αντίληψη σχολείου, συνεργασία καθηγητών-γονέων κλπ. Μόνο μέσα σε μία ατμόσφαιρα που ευνοεί την εσωτερική επικοινωνία, το παιδί ελευθερώνεται σαν αυτόματη προσωπικότητα και ο δάσκαλος πιο εύκολα αποκαλύπτει την ατομικότητα και εξάτομικεύει το παιδαγωγικό και διδακτικό του έργο και το πρόβλημά δεν αντιμετωπίζεται με παθητική πειθαρχία, ιεράρχηση ή σιωπή. Η μαζοποίηση δημιουργεί εχθρική ατμόσφαιρα και φέρει αντιμέτωπο παιδαγωγό και μαθητή.

Η γρήγορη τεχνολογική εξέλιξη αφαιρεί σύντομα την επικαιρότητα από τις προσφερόμενες στους νέους γνώσεις και τις κάνει ξεπερασμένες. Για το λόγο αυτό το πρόβλημα της μαθηματικής εκπαίδευσης ξεπερνά τα εθνικά όρια και γίνεται κέντρο πάνανθρώπινου ενδιαφέροντος. Τα μαθηματικά μπαίνουν όχι μόνο στις θετικές επιστήμες και στην τεχνολογία, αλλά και σ' αυτές τις κοινωνικές επιστήμες γιατί προσφέρουν δύναμη εκφράσεως και ουσιαστικότητα. Τίθεται επομένως το πρόβλημα της απλούστευσης και προσαρμογής τους καθώς και της επιστημονικής και παιδαγωγικής ενημέρωσης. Δεν έχει θέση σήμερα ο επιστημονικός μαθηματικός «ελιτισμός» γιατί κάθε άνθρωπος έχει δικαίωμα να γίνει δέκτης αλλά και φορέας των επιστημονικών κατακτήσεων.

Ν. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ

Γυμνασιάρχης

ΟΙ ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΜΑΣ

ΤΟΥ ΓΙΑΝΝΗ ΠΑΪΖΑΝΟΥ

ΚΑΠΟΙΑ τηλέφωνα αλλοιώτικα από τάλλα είχαμε πριν λίγες μέρες, από άγνωστους φίλους της «Ν».

Ότε καν Νεβροπολίτες δέν ήταν οι φίλοι μας και ήθελαν να δώσουν τη συνδρομή τους, για να κάνουν το χρέος τους, απέναντί της.

Μέχρις εδώ τίποτα το ασυνήθιστο.

● Στην άλλη άκρη του σύρματος ήταν ο Καναλιώτης εκπαιδευτικός, Επιθεωρητής κ. Νικήτας Ζούμπος και η δήλωσή του πως η «Νεβρόπολη» είναι το καλύτερο εθνικοτοπικό φύλλο, μας προξένησε αφάνταστη ικανοποίηση. Ζήτησε να συναντηθούμε στο Γραφείο του Συλλόγου όχι μόνο να δώσει τη συνδρομή του, μα και να γινωριστούμε πιο καλά, για να συμβάλει με την πολύχρονη πείρα του, να συνεχίσει η εφημερίδα μας να προσφέρει την πολύτιμη προσορά της, όχι μόνο στο στενό Μεσσηνολόγιο μα στον ευρύτερο Νεβροπολίτικο χώρο.

● Ο για μικρό διάστημα γυμνασιάρχης του Γυμνασίου Μεσσηνολόγα κ. Νικ. Χριστίδης που βρίσκεται με απόσπασση στην Αθήνα, μίλησε με πολύ κολακευτικά λόγια για την «Νεβρόπολη».

Έσπευσε να μου εξηγήσει, πως ο ανεπανάληπτος φίλος μου και τακτικός συνεργάτης μας κ. Π. ΠΟΛΗΜΑΤΑΣ, που στέλνει τα «Νέα του χωριού» σ' η εφημερίδα, τού στέλνει τη «Ν». Ζήτησε ο κ. γυμνασιάρχης, όχι μόνο να γίνει συνδρομητής, μα και συνεργάτης σε θέματα εκπαιδευτικά, που να άπτονται των προβλημάτων της περιοχής μας.

Αυτά ήταν τα α' λοιώτικα τηλέφωνα. Όσο για τη γνώμ'α των συγχωριανών μας, οι πολλές και γαλαντόμες συνδρομές τους, μαρτυρούν τα αισθήματά τους. Τα άλλα χωριά της Νεβρόπολης νοιώθουν σ'α δική τους τη «Ν» και θέλουν ενεργά να βοηθήσουν στην άνετη δημιουργική της παρουσία, αγκάλιάζοντάς την στοργικά.

● Από την Πολωνία ο φίλος μου Άγγελος Καρακαντάς γράφει:

«Το περιεχόμενο της «Ν» υπέροχο. Είναι η εφημερίδα της Νεβρόπολης, Είναι η εφημερίδα του συνεταιριστικού πνεύματος. Που σημαίνει προκοπή, μάλλον, σοσιαλιστική λύση, κι όχι ξεπερασμένα πνεύματα, θέσεις που υποστήριξαν ξεπερασμένοι οπεκουράντες (απ' το λατινικό obscura = μαύρος, οπισθοδρομικός). Προβλήματα: Αναμπέλευση, συγκοινωνία, λίμνη, δασική εκμετάλλευση, Τουρισμός, συνεταιριστικό αμπέλι κλπ., πρέ-

πει να είναι οι κατευθυντήριοι στόχοι της εφημερίδας και φυσικά απ' το φίλο μας Π. Πολημάτα πολλά-πολλά νέα απ' το Μεσσηνολόγα και τη Νεβρόπολη. Μ' αρέσει η εφημερίδα.

● Ο θερμός πατριώτης απ' την Αμερική κ. Αναστάσης Σβάρνας, δεν χάνει ευκαιρία σε κάθε μας επαφή να εγκομιάζει την εφημερίδα μας. Με την ευκαιρία των Ευχών του για το Πάσχα έστειλε για ποιοτική φορά 20 \$ για ενίσχυση με τη ρητή δήλωσή του όσο θα ζει πάντα θα μας βοηθάει οικονομικά. Είναι 90 χρόνων και ζει με τη γυναίκα του ευτυχισμένος.

Τον ευχόμαστε να καταρτίψει το ρεκόρ μακροζωίας, με υγεία γιατί είναι εξαιρετικός άνθρωπος.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΪΖΑΝΟΣ

Συμ/ρωματικά Κοινωνικά

Αρραβωνιάστηκε η κόρη της Αντιγόνης Ιαντωνίου (Ψημμένου) ΑΡΙΣΤΕΑ, με την Ηλία Πλιάσα, ιδιοκτήτη Ταξί.

Η «Ν» και η φίλη της Μαρία Καζάνα τους εύχονται καλά στέφανα.

— Πέθανε στο Μεσσηνολόγα ο Θεοδόσης Βασιλούλης 85 χρόνων. Τους οικείους συληπούμαστε.

Μήνυμα

Βάρναλη

Έμαθε ο Κώστας Βάρναλης για την εμπορευματοποίησή της Ολυμπιακής Φλόγας από τους Αμερικανούς διοργανωτές της Ολυμπιάδος του Λος Άντζελες και μας θύμισε τους γραμμένους πριν από χρόνια στίχους του:

Λευτεριά, λευτεριά,
σκιζει, δαγκάνει,
τους ουρανούς, το στέμμα σου.
Το φως σου,
χωρίς να καίει, τυφλώνει
το λαό σου.
Πεταλούδες χρυσές οι Αμερικάνοι,
λογαριάζουν πόσα δολάρια κάνει
σήμερα το υπερούσιο
μέταλλό σου.

Σ.Σ: Οι Αμερικάνοι ζήτησαν να πάρουν 3 μήνες νωρίτερα την Ολυμπιακή Φλόγα, αυτό το πανάρχαιο ιδανικό του πολιτισμού για μπίσνες. Υπολογίζουν να καρπωθούν 3.000 \$ το χιλιόμετρο, περιφέροντας την 3 μήνες για διαφήμιση των προϊόντων της Αμερικής και των κοινών. Έτσι ο Βάρναλης αποδείχεται και προφητικός.

Τον ευχαριστούμε.

Η Σύνταξη

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ απ' την 2η σελ.

94 ανδρών που οργάνωσε ο ίδιος, από δυνάμεις του Τομεακού Αρχηγείου Νεβρόπολης, βγήκε στο βουνό.

Όταν αποχαιρέτησα διαπίστωση απ' τη λάμψη των ματιών του ότι ο πόθος του έγινε ουσία, ο πατριωτισμός του όπλο στον αγώνα, η Λαδέικη αποφασιστικότητα η πραγματικότητα.

Τον καθένα οι τύχες της κατοχής τον έρριξαν σε διάφορες αποστολές. Τον ξαναβρήκα το 1944 το καλοκαίρι στη ΧΥΓ Μεραρχία του ΕΛΑΣ που διοικητής ήταν ο στρατηγός Τσαμάκος σαν καπετάνιο του 52ου συντάγματος.

Οι μάχες στις οποίες πήρε μέρος σαν οργανωτής άμυνας ή επιθέσεων ήταν άφθονες. Αναφέρω μόνο δύο

Στις 6 μέχρι 14-VIII-1944 οι γερμανοί ενεργούν εκκαθαριστικές επιχειρήσεις, από Λαμία-Καρπενήσι κατ' Αμφισσα-Καρπενήσι. Αμυνόμενος της γραμμής Μακραικόμης-Αγίου Γεωργίου δεν επέτρεψε στους γερμανούς να ανοίξουν πέρασμα προς Ρεντίνα-Φουρνά. Και ενώ οι γερμανοί είναι επιτιθέμενοι, τα τμήματα του 52ου συντάγματος, έπιασαν 67 αιχμαλώτους γερμανούς και πολλά λάφυρα.

Η άλλη σοβαρή επιχείρησή έγινε στη Σπερχειάδα (δε θυμάμαι την ακριβή χρονολογία). Βπικεφαλής ενός τάγματος του συντάγματός του έκανε αιφνιδιαστική επίθεση στη Σπερχειάδα νύχτα. Τη Σπερχειάδα τη φρουρούσε ένα τάγμα γερμανών. Ο αιφνιδιασμός πέτυχε. Τα υπόλοιπα τα συμπλήνωσε το καλό σχέδιο και η ορμητικότητα των Ελασιτών. Το γερμανικό τάγμα εξοντώθηκε. Λάφυρα, μεταξύ άλλων και 5 πυροβόλα.

Εκεί ο Αριστείδης τραυματίστηκε μαζί με τον Γιάννη Τσαγανό, που ήταν σύνδεσμός του. Ήταν πάντα αισιόδοξος.

Τελευταία φορά τον είδα—για λίγο χρόνο—στο Μεσενικόλα, μετά τη Βάρκιζα.

Εδώ κλείνουν οι αναμνήσεις μου για τον αγέρωχο Υπολοχαγό της Σχολής Ευελπίδων Αριστείδη Λαδιά.

Άγγελος

ΤΟ ΧΑΝΙ ΤΟΥ ΤΟΛΙΑ

ΕΝΑ πανδοχείο όπως θα λέγαν οι νεότεροι, που φιλοξενούσε ανθρώπους και ζώα, χρόνια πολλά, υπήρξε απέναντι στο παλιό Δημαρχείο της Καρδίτσας.

Στην ουσία το διηύθυνε και το φρόντιζε, ένας άντρας τίμιος, συνεπής αυστηρός, που τα μεγάλα μυστικά του, τον κάναν πιο επιβλητικό. Αυτός ο άνθρωπος, που τον σεβόταν και τον υπολόγιζε όλη η κοινωνία για τη συνέπειά του.

Πρωί-πρωί, νύχτα ακόμα, έπαιρνε από το φούρνο—που έκαιγε με ξύλα τότε—το χωματένιο τσουκάλι, με το θαυμάσιο πατσά, που σιγοβράζε όλη νύχτα. Γέρασα, μα ωραιότερο πατσά δεν έφαγα. Απ' όλη την περιοχή ερχόντανε να γευθούν, αυτόν τον υπέροχο ποτσά, με το σκουρδάρι, όποιος ήθελε και τα ψαχνά απ' το κεφάλι χωριστά, γι' αυτούς πούθελε ιδιαίτερα να περιποιηθεί.

Ο πατσάς ήταν το πρωινό ρόφημα. Του Μπάριμα Κώστα το πρωινό ήταν ιδίως, ένα ποτηράκι ζεστό κρασί—πόντζι—με μιά φέτα ψωμί, ψημένο στα κάρβουνα.

Δέκα κατσαρόλες φαγητό αχνίζαν στις φουφούδες, και κάθε Τετάρτη που ήταν παζάρι, το ωραιότερο αρνίσιο ψητό.

Κι' ερχόντανε καραγκούνηδες—απ' τα χωριά του κάμπου—να φάνε ψωμί χάσκο—όπως λέγαν το άσπρο ψωμί του φούρνου—και ν' αλλάξουν τα προϊόντα τους με χαλβά, γλυφιντζούρια για τα παιδιά τους, κλπ.

Ακόμα στο Χάνι βρισκόταν ένα υπόγειο μεγάλο, γεμάτο βαρέλια με κρασί, που τόφκιαχνε ο ίδιος, ο Μπαρμπα-Κώστας, με σκέτη ρετσίνη, κι' ήταν απ' τα καλύτερα κρασιά της περιοχής η γνήσια ρετσίνα κεκριμπάρι.

Στο χάνι υπήρχε και ο σταύλος, πούβαζαν οι χωριάτες τάλογα, τὰ γαϊδούρια τους—σαν είδος σημερινό πάρκιγκ—και πλήρωναν σταυλιάτικο μία δραχμή το κεφάλι!

Είχε και το πατάρι, που όσοι δεν θέλαν να τους βλέπουν ότι αρτένονται—δηλ. δεν νηστεύουν την Τετάρτη και Παρασκευή—όπως συνηθίζονταν τότε, ιδίως οι παπάδες—πήγαιναν και κρύβονταν... τρώγοντας αριτίσιμα, κρέας κα. τυριά στο πατάρι.

Ακόμη είχε και λίγα δωμάτια, που μένανε πάντα εργάτες εργένηδες—απόκληροι της κοινωνίας—χρόνια ολομόναχοι στη ζωή και τους οποίους ο Μπαρμπα Κώστας είχε πάντα στο σπικέτο του, στο τραπέζι του, όλες τις μεγάλες γιορτές του χρόνου, για να μη νοιάθουν τη μοναξιά τους.

Απλοί άνθρωποι—τα χρόνια εκείνα—γεμάτοι καλωσύνη, καλόκαρδοι, μα κι αυταρχικοί, εκφράζαν τα αισθήματά τους, με τις πράξεις τους κι' όχι με λόγια.

Βλασδινή

ΤΟ ΑΤΟΜΙΚΟ ΒΙΒΛΙΑΡΙΟ ΥΓΕΙΑΣ ΤΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΜΕΝΩΝ ΤΟΥ Ο. Γ. Α.

Του ανταποκριτού του ΟΓΑ Κοιν. Μεσενικόλα ΠΑΝ. ΠΟΔΗΜΑΤΑ

ΑΠΟ την 1η του Γενάρη άρχισε η χρησιμοποίηση των βιβλιαρίων υγείας του ΟΓΑ. Δικαιούνται ιατροφαρμακευτικής περίθαλψής—λα τα άτομα που υπάγονται στον ΟΓΑ.

Αρμόδιος για τη χορήγηση βιβλιαρίων υγείας είναι ο ανταποκριτής του ΟΓΑ στον τόπο διαμονής του ενδιαφερομένου. Για τους συνταξιούχους θεωρείται ο τόπος πληρωμής του ενδιαφερομένου. Για να πάρει ο ενδιαφερόμενος βιβλιάριο υγείας, πρέπει να γραφτεί απ' τον αρμόδιο του ΟΓΑ στα μητρώα δικαιούχων περίθαλψης, αφού πρώτα δηλώσει, τον εαυτό του και τα μέλη της οικογενείας του, σύμφωνα με τις οδηγίες που θα του

δώσει ο αρμόδιος ανταποκριτής του ΟΓΑ.

Στα βιβλιάρια υγείας θα τοποθετείται σφραγίδα με υπογραφές αρμοδίων και θα ισχύουν από την αρχή του χρόνου (Γενάρη) μέχρι τέλους (Δεκέμβρη).

Εξαιρέσή υπάρχει μόνο για τα παιδιά, που κατά το χρόνο έκδοσης του βιβλιαρίου τους είναι 14 ή 18 ετών, καθώς και για τα παιδιά που σπουδάζουν και είναι 24 ετών. Σ' αυτές τις περιπτώσεις ορίζεται χρόνος ισχύος του το τέλος του έτους.

Τα βιβλιάρια που λήγει η ισχύς τους, θα πρέπει οι κάτοχοί τους να τα προσκομίζουν στον ανταποκριτή του ΟΓΑ για ανανέωση για τον επόμενο χρόνο.

Τα παιδιά των 18 ετών θα πρέπει για να παρατείνεται η ισχύς του βιβλιαρίου τους θα πρέπει να απασχολούνται τα ίδια σε αγροτικές εργασίες, να αποξύν από αυτές ή να σπουδάζουν. Τα παιδιά που συμπλήρωσαν το 14ο έτος, θα πρέπει να προσκομίζουν αστυνομική ταυτότητα ώστε στο καινούργιο βιβλιάριο υγείας που θα τους δίδεται να γράφεται ο αριθμός της. Σύμφωνα με το νόμο τα παιδιά των 14ων ετών, υποχρεώνονται να έχουν αστυνομική ταυτότητα.

Οι συνταξιούχοι και οι ασφαλισμένοι στον ΟΓΑ από οποιοδήποτε άλλον οργανισμό κι' αν δικαιούνται περίθαλψης, ή το Δημόσιο, δεν την χάνουν απ' τον ΟΓΑ.

Ο χορός των Δοιόπων

ΤΟ ΣΩΣΑΙ

Ο αποκριτικός χορός των Μπελοκομιωτών—κάπως αργά αλλά αυτό οφείλεται και η μεγάλη του επιτυχία που ξεπέρασε κάθε προηγούμενο—έγινε ως γνωστόν στις 18 του Μάρτη στο Κέντρο Άνεση Γαλατσίου, με τη Μαρίνα Κατζοπούλου. Τόσος κόσμος ήρθε που δε χάραιναν ούτε όρθιοι κι' ακίνητοι να μένανε. Γιαυτό όσοι ήρθαν νωρίς κάθισαν (όσοι πρόλαβαν—πρόλαβαν και τον Κύριον είδαν), οι άλλοι όξω στο πεζοδρόμιο, περίμεναν τον Πρόεδρο του Συλλόγου τι θ' αποφανθεί, γιατί εξ' άλλου αυτοנוού ήταν οι περισσότεροι καλεσμένοι από τους ξένους, θέλω να πω, γιατί όχι και από τους ντόπιους και χωριανούς, αυτός όλα τα ρυθμίζει και με σοφία τα κανονίζει.

Εξυπνος και πονηρός, αλλά και πολύ προνοητικός ήταν ο Πρόεδρος—ο μικρός δηλ., ο πρόεδρος του Ομίλου των νέων του χωριού της Αθήνας, καθώς και των Νέων στο χωριό το καλοκαίρι.—Προνοητικός λοιπόν ο πρόεδρος ο μικρός, του μεγάλου ανηψιός (της αδερφής του γιός)—εδώ όπως βλέπεται σόι το βασίλειο—που κράτησε ένα τραπέζι ολόκληρο για τους δικούς του κάλεσμένους, κάνοντας στο θείο του, την εξής εξήγηση και λέγοντας επί λέξει σε ύφος προεδρικό: Αυτό είναι όλο δικό μου, και μην τολμήσει κανείς ναρθεί να το καταλάβει, γιατί θα γίνει εδώ μέσα τ'ό σάσαι, και με ύφος κάπως καταπραϊντικό, αφού δεν βρήκε αντίστασή, και με λίγο σεβασμό, συνέχισε: Μπαρμπούλη μου, Πρόεδρος εσύ, πρόεδρος κι εγώ, εγώ θα φέρω δέκα, εσύ θα φέρεις

εκατό. Εντάξει;

Τον καμάρωνε ο θεός τον ανηψιό, γιατί πήρε πολλά απ' αυτόν, για να μην πω ότι απ' αυτόν τα πήρε όλα τα καλά, αλλά και τα ελαττώματα, ζωή νάχουν. Τι να κάνει και ο Πρόεδρος, ο μεγάλος δηλαδή του Συλλόγου, ύστερα από το τηλεσίγραφο του ομολόγού του. Κάλεσε τους Συμβούλους του και τους πρότεινε, αν είναι δυνατόν, με όλο το θάρρος, οι δικοί τους να σηκωθούν, για να παραχωρήσουν τις θέσεις στους ξένους καλεσμένους, ή να στριμωχθούν όλοι μαζί, ή όσοι έχουν τα σπίτια τους σ' αυτή την περιοχή, να πάνε και στις 12 που θ' αρχίζει ν' αραιώνει ο κόσμος να ξαναεπιστρέψουν, κι ως το πρωί να χορέψουν. Οπωσδήποτε βέβαια θ' άρχιζαν πάλι απ' την αρχή και το μενού θα ξανασερβιριζόταν. Για μένα δεν γίνεται λόγος, γιατί εγώ κάθε χρόνο όρθιος την βγάζω. Άϊντε και του χρόνου. Αν είμαστε καλά, θα πιάσουμε δυο κέντρα κοντά—κοντά, και θα βολευτούμε μιά χαρά.

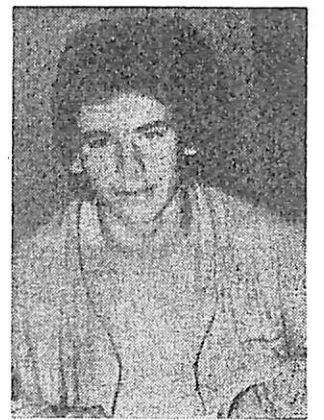
Έτσι τον κάναμε φίλοι μου εφέτος, εμείς το χορό, σε δύο δόσεις, με βάρδιες να πούμε να γιατί και κάθε χρόνο τρελά τα οικονομούμε.

Σεβόμενος τον περιπρισμαίνο χώρο στην εφημερίδα «Ν» σταματάω εδώ, και στο άλλο φύλλο, απαραίτητως θα συνεχίσω την περιγραφή, αυτού του μεγάλου αγώνος-ντέρμπυ. Μπα σε καλό μου, ενώ έγραφα για το χορό, κατέληξα σε ματς ποδοσφαιρικό (γεγονότος ήθελα να πω), πάντως πολύ φιλικό, χωρίς επισόδεια σοβαρά, θα τα πούμε την άλλη φορά.

ΧΙ—ΣΧΙ

Συνεχίζεται

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΓΑΡΗΣ

Για όσους γνωρίζαμε το Χρ. Μάργαρη, η είδηση του θανάτου του, στο πολύνεκρο αυτοκινητιστικό ατύχημα, της 19/5 στην Αγία Παρασκευή Αττικής, ήταν ένα οδυνηρό χτύπημα, ένας πραγματικός εφιάλτης.

Ο Νεοχωρίτης σπουδαστής του Πολυτεχνείου, που σε λίγο θα έπαιρνε το δίπλωμα του τοπογράφου μηχανικού, απ' τις πρώτες μέρες της φοιτητικής του ζωής, κέρδισε την αγάπη και την εκτίμηση όλων των συναδέλφων του.

Με το δικό του, το μοναδικό χαμόγελο, αντιμετώπιζε κάθε δυσκολία της ζωής, και δουλεύοντας τότε στην οικοδομή, τότε σε οποιαδήποτε άλλη δουλειά, κατάφερε να βγάξει τα έξοδα των σπουδών του.

Ο Χρήστος Μάργαρης στα φοιτητικά του χρόνια, ήταν απ' τους πρωτοπόρους στους αγώνες, για την ειρήνη και για δημοκρατικές αλλαγές στην παιδεία και στον τόπο.

Η θύμισή του θα μένει μέσα μας, πάντα ζωντανή, για να μας δείχνει το δρόμο του αγώνα και της έντιμης στάσης, στη ζωή και τα προβλήματά της.

Κ.

Μια ιστορική αναδρομή Η ΚΥΠΡΟΣ

Του κ. Χ. ΦΙΛΙΠΠΟΥ, τ. βουλευτή

ΚΥΠΡΟΣ (Μεγαλόνησος) τρίτο νησί της Μεσογείου σε έκταση, μετά την Σαρδινία και Σικελία. Έχει έκταση 9.251 τ. χιλιομ. και πληθυσμό 630.000 με Έλληνες 80% και παρωτεύουσα τη Λευκωσία με 100.000 κατοίκους. Στο συνολό της είναι χώρα ορεινή με μια μεγάλη και πολύ εύφορη πεδιάδα, τη Μεσαρία. Κατά βάση είναι χώρα αγροτική. Δεν έχει βαριά βιομηχανία. Τα κυριότερα βιομηχανικά προϊόντα είναι τσιμέντο, κονσέρβες φρούτων. Φημίζεται για την οικοτεχνία της. Συγκεντρώνει μεγάλο αριθμό τουριστών.

Οι πρώτοι Έλληνες που εγκαταστάθηκαν ήταν το 1500 π. Χ. Το 800 π. Χ. εγκαταστάθηκαν οι Φοίνικες και για πολλά χρόνια το νησί βρισκόταν τότε στα χέρια των Αιγύπτια και τότε των Πεσών. Η Ελληνική κυριαρχία αποκαταστάθηκε στα χρόνια του Μ. Αλέξανδρου, αλλά μετά το θανάτο του, 323 π. Χ. περιήλθε στους βασιλείδες της Αιγύπτου. Το 58 π. Χ. έγινε Ρωμαϊκή επαρχία Με τη διχοτόμηση της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας 312 μ. Χ. η Κύπρος ήταν τμήμα του Βυζαντινού κράτους. Τότε δέχτηκε τις συνεχείς επιθέσεις των Μουσουλμάνων από τη Μέση Ανατολή και Β.Αφρική.

Κατά το 1191 ο Ριχάρδος Λεοντόκαρδος της Αγγλίας κατά την εκστρατεία του με σκοπό την απελευθέρωση των Αγίων τόπων κατέλαβε το νησί και το πούλησε στο Γάλλο Ευγενή (πλουτοκράτη) Γκυ ντε Λουζινιάν και οι απόγονοι αυτού το κυβέρνησαν 300 χρόνια,

Απο το 15ο αιώνα μ. Χ. το κατέλαβαν οι Ενετοί και το κράτησαν 82 χρόνια. Τη θέση των Ενετών την πήραν οι Τούρκοι που κυριάρχησαν 300 χρόνια.

Το 1878 με το συνέδριο του Βερολίνου η Τουρκία παραχώρησε την Κύπρο στην Αγγλία.

Από τα παραπάνω καταλαβαίνουμε το στρατηγικό ρόλο που παίζει η Κύπρος στο σταυροδρόμι Ανατολής-Δύσης.

Μετά το Β' Παγκόσμιο πόλεμο εκδηλώθηκε στο νησί μια έντονη κίνηση από τους Ελληνοκύπριους για την ένωση με την Ελλάδα. Η ίδια γλώσσα, η ίδια θρησκεία οι ίδιες παραδόσεις. Την κίνηση αυτή υποστήριξε η Ορθόδοξη εκκλησία της Κύπρου. Ο αρχιεπίσκοπος της Κύπρου έγινε ο πιο ισχυρός ενωτικός παράγοντας του λαού και η εκκλησία, ο θεματοφύλακας του Ελληνικού πολιτισμού της Κύπρου.

Κατά την περίοδο της Αγγλοκρατίας του 1950-1960 εκδηλώθηκε άγριος ανταρτοπόλεμος κατά των Αγγλων. Τον αγώνα κάτω από τα συνθήματα «ανεξαρτησία», «Ένωση», «αυτοδιάθεση», οργάνωσε η Ε.Ο.Κ.Α. (Ελληνική οργάνωση Κυπρίων αγωνιστών). Ο ανταρτοπόλεμος φούντωσε το 1955, παίρνοντας τη μορφή ένοπλου Εθνικο απελευθερωτικού αγώνα. Εκατοντάδες τα θύματα. Ηρωικές μορφές, σαν την Αυξεντίου, Καραολή

και Δημητρίου θα παραμείνουν χαραγμένες αιώνια στις καρδιές όλων των Ελληνοκυπρίων και του Ελληνικού Λαού.

Η τουρκική κοινότητα ήταν αντίθετη με την Ένωση, προπαδάνδιζε τη διχοτόμηση και βοηθούσε τους Αγγλους.

Ο ηρωικός ανταρτοπόλεμος των Ελληνοκυπρίων έφερε σε αδιέξοδο τους Αγγλους, με αποτέλεσμα η Αγγλία το 1959 με τις συμφωνίες της Ζυρίχης να παραχωρήσει κάποια μισοβέζικη ανεξαρτησία, κρατώντας τις ναυτικές βάσεις που έχει και σήμερα.

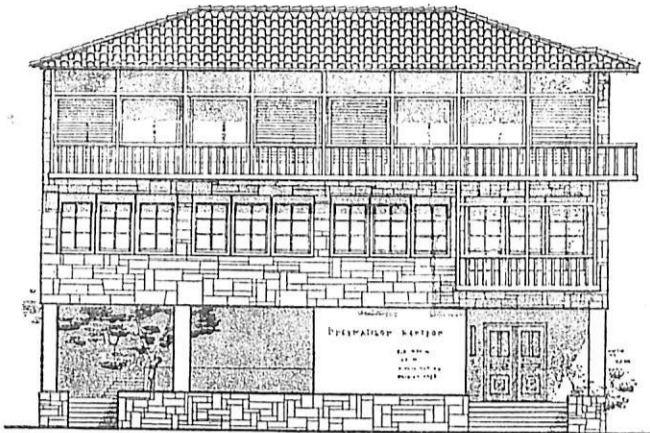
Παρά τους αγώνες του Κυπριακού Λαού και παρά την έντονη επιθυμία του για την ένωση με την Ελλάδα στις συμφωνίες της Ζυρίχης, ανάμεσα στην Ελλάδα, Αγγλία και Τουρκία, με την Αμερική στα παρασκήνια, αποφασίστηκε να μη πραγματοποιηθεί η ένωση. Η τότε κυβέρνηση της δεξιάς, πειθήνιο όργανο των Αμερικάνων, πίεσε αφόρητα το Μακάριο, που δεν ήθελε να υπαγώσει τις απαράδεκτες και υποδουλουτικές συμφωνίες. Τελικά ο Μακάριος υπέκυψε και σήμερα πληρώνει ακριβά ο Κυπριακός Λαός τα αποτελέσματα των απαράδεκτων αυτών συμφωνιών που εξυπηρετούν τα συμφέροντα των Αμερικάνων και Αγγλων ιμπεριαλιστών και του ΝΑΤΟ.

Τον Ιούλη του 1974 η ετοιμόρροπη στρατιωτική Χούντα της Ελλάδας, με την υπόδειξη και υποκίνηση των Αμερικάνων οργάνωσε πραξικόπημα ενάντια στον πρόεδρο Μακάριο. Ο αρχιεπίσκοπος Ιωαννίδης - που τώρα παραθερίζει στον Κορυδαλλό, ενώ έπρεπε να κρεμαστεί - ούρλιαζε από το τηλέφωνο: «Θέλω το κεφάλι του Μούσκου», (Μούσκου εννοούσε τον Μακάριο). Ο Μακάριος σώθηκε φεύγοντας από την πίσω πόρτα της Επισκοπής και έφυγε στο εξωτερικό. Οι τούρκοι με υποκίνηση και βοήθεια του Πενταγώνου εισέβαλαν στην Κύπρο, βομβάρδισαν και κατέστρεψαν κατοικήμένους τόπους, αναγκάζοντας τον πληθυσμό μπροστά στον κίνδυνο του θανάτου να εγκαταλείψει τα σπίτι του.

Ο «Ατίλας» 15 με 20 Ιουλίου 1973 κατέστρεψε τα πάντα. Χιλιάδες σκοτωμένοι και αγνοούμενοι, ενώ διακόσιες χιλιάδες χάνονταν τις περιουσίες τους πήραν το δρόμο της προσφυγιάς. Οι τούρκοι πήραν 37% των πλοίων εύφορων, καλλιεργημένων και εμπορικά αναπτυγμένων περιοχών

Μετά το θάνατο του Μακαρίου το 1976, εκλέχτηκε πρόεδρος ο Σπυρ. Κυπριανού, συνεχιστής της πολιτικής του Μακαρίου, για μια Κύπρο ανεξάρτητη, αδέσμευτη, χωρίς ξενα στρατεύματα και ξένες βάσεις.

Ο ΞΕΝΩΝΑΣ ΤΟΥ ΜΕΣΕΝΙΚΟΛΑ ΤΟ ΜΠΑΛΚΟΝΙ ΤΟΥ ΘΕΣΣΑΛΙΚΟΥ ΚΑΜΠΟΥ

Με το ήσυχο περιβάλλον, το κατάλληλο ύψομετρο για κάθε ηλικία, το υπέροχο κλίμα και την ανεπανάληπτη θέα μέρα και νύχτα, όλου του Θεσσαλικού κάμπου, προσφέρεται για μικρές ή μεγάλες διακοπές όλες τις εποχές.

ΜΕΣΕΝΙΚΟΛΙΤΗ, ΝΕΒΡΥΠΟΛΙΤΗ: ΘΕΣΣΑΛΕ, ΚΥΚΗΓΕ, ΦΙΛΕ ΤΟΥ ΒΟΥΝΟΥ

Προγραμματίστε μια μικρή εκδρομή για κει. Θα μείνεις γοητευμένος. Σύστησέ τον στους φίλους σου. Οικονομικότετη διαμονή, με τιμές γνωριμίας. Πληροφ. : 0441/95228 - 3248941 - 6510454

Μας έστειλαν ενίσχυση

“Όπως γίνεται πάντα, δημοσιεύουμε τα ονόματα των συνδρομητών με τα ποσά που μας έστειλαν για την «Νεβρόπολη», που έχει θέση αποδείξεως για τον συνδρομητή, αλλά και δικαιολογητικά για το Ταμείο της Ένωσης, γιατί το κομμάτι αυτό της Εφημερίδας με τα ονόματα και τα ποσά των συνδρομητών καρφιστώνεται πίσω από την απόδειξη, με την οποία χρεώνεται σαν έσοδο εφημερίδος, στο Ταμείο του Συλλόγου :

Σβάρνας Αναστ. δολ. Αμερικ.	20	Μακρυνίκας Βασ.	500
Τσαναγός Παναγ.	1.000	Μάστορα Ευαγ. & Ελευθ.	500
Ανάγνωμος μέσω ΕΤΕ Θ/νίκη	1.000	Γιαννακός Σωκρ., Καρδ.	500
Γεωργίου Σεραφείμ	1.000	Αντωνούλας Αντώνιος	» 500
Τσαγανού Ελένη χηρ. Δημ.		Λαδιάς Αριστ. Νικ.	» 500
Βόλος	1.000	Σκαμαγκούλης Δημ. Κ.	
Μητάκος Σωτ., Λάρισα	1.000	Μεσενικόλα	500
Κοτρώτσιος Θωμάς	1.000	Αλεξόπουλος Βάτος, Θήβα	500
Φιλίππου Αρ. Καρδίτσα	1.000	Σκαμαγκούλης Κων.Δ., Βόλος	500
Αντωνούλας Αριστ., Μ/λα	1.000	Παλαιοκαρίτης Θεοδ. Απ.	
Κρανιάς Ηρ., Λάρισα	1.000	Μεσενικόλα	500
Παπαδημητρίου Δημήτριος		Μαλαμίτσης Γεωργ. Περ.	
Γερμανία	1.000	Καρδίτσα	500
Παλιοκαρίτης Αχιλλέας	1.000	Τσαγανός Σερ. Απ., Καρδ.	500
Ιωακείμ Χρηστος Γ.	1.000	Κάτσιανος Ηλ.Κ., Μεσ/κόλα	500
Εύθ. Σδρόδιας, δολ. Καναδά	10	Τσαγανός Βαγγέλης, Βόλος	500
Κουσιός Δημ., Ιταλία	700	Παϊζάνος Νώντας	» 500
Οικονόμου Γιάν., Λεοντάρι	500	Κάτσιανος Κων. Ηλία	500
Καρασιώτος Αντώνης	500	Καλαμάτας Θωμ. Αρ., Καρδ.	400
» Βάτος, Λάρισα	500	Ράϊκος Θωμ. Ιω., Μεσ/λα	300
Μαλαμίτσης Θωμ. Παρ.	500	Καζάσης Δημ.	» 300
Ευθυμίου Γεωρ., Λάρισα	500	Μπέσσας Λάμ., Βλάσδο	300
Μακρυνίκας Κώσ.Χρ., Καρδ.	500	Κρομούδας Γιώργ., Νεοχώρι	200
Στυλογιάννης Δημ. Γ.	» 500		

ΣΑΝ κερανό δέχτηκα σήμερα - αργά το βράδυ - την είδηση απ' το τηλέφωνο. Στην Καρδίτσα σκοτώθηκε το μεσημέρι ο Χρήστος ο Κακλιάς. Δε μπόρεσα να το πιστέψω ειλικρινά... Όμως... άταν τελεσεμένο γεγονός. Μετά από ένα μοιραίο χτύπημα στη μέση του δρόμου του δημοουρηγήθηκε σοβαρός τραυματισμός. Λίγο αργότερα στο Νοσοκομείο της Καρδίτσας, παρέδινε την ψυχή του στα χέρια του Δημιουργού.

Η είδηση μεταδόθηκε παντού. Στους ηρωικούς γονείς του, στους φίλους του, στο χωριό, στο σχολείο του. Όλοι μαζί, φίλοι και γνωστοί, την επομένη τον συνοδέψαμε με δάκρυα, στη μόνιμη κατοικία του. Το λεβέντικο σώμα του κηδεύτηκε στο νεκροτα-

φείο της Ενορίας. Η ψυχή του στα χέρια του Πλάστη μας Ησπομική και η ακολουθία ολόκληρη πραγματική κοσμοσυρροή. Ένα πλήθος δακρυσμένο και πονεμένο. Δε μπόρεσα εκεί να διαπιστώσω απουσίες ανάμεσα στο πλήρωμα της πρώτης μου Ενορίας

Όταν πρωτοάρχισα τη διακονία αυτής της Ενορίας, τον Δεκέμβρη του '77, βρήκα το Χρήστο τότε μαθητή της ΣΤ' τάξης του Δημοτικού. Μέσα στα τρία επόμενα Γυμνασιακά του χρόνια, έζησα πολύ κοντά του, γιατί ε-

κείνος έμαθε, μετά από μια σωστή ανατροφή από τους γονείς του, να ζει μέσα στο χώρο της Εκκλησίας. Έμαθε να διακονεί την Εκκλησία και να πορεύεται το δρόμο του αντλώντας δύναμη απ' το Θεό. Κι αυτόν το δρόμο δεν τον ξέχασε ποτέ. Ούτε αργότερα στην Καρδίτσα, σαν μαθητής του Λυκείου. Σε μια προσπάθεια που κάναμε μαζί, έμαθε πολλά πράγματα απ' τη Βυζαντινή Μουσική της Εκκλησίας. Κουραστήκαμε, ενδιαφέρον του όμως μου έδινε δύναμη. Τράβηξε πολύ μπροστά.

Πίστευα τότε πως ο Χρήστος θα ήταν ένας από εκείνους που έμελλαν να συνεχίσουν τη μουσική παράδοση του Μεσενικόλα που άρχισε από χρόνια πολλά. Όμως δεν ήταν στο σχέδιο του Θεού... Μα και ο Χρήστος έκανε βόνηρα πολλά. Όνειρα ενός νέου με πολύ δύναμη. Γιατί έμαθε ν' αγωνίζεται για να πετύχει ότι ήθελε. Η επίδοσή του άριστη. Η ειλικρίνειά του ανεπανάληπτη. Η ψυχή του αθάνα. Η πίστη του ακέραιη. Σήμερα όμως δεν βρίσκεται κοντά μας. Έφυγε για πάντα. Πήρε το δρόμο της αιωνιότητας.

Γι' αυτήν εξ άλλου αγωνίστηκε στα λίγα χρόνια που του χάρισε ο Θεός.

Πονέσαμε όλοι μας. Δακρύσαμε και ταραχτήκαμε... Όμως η πίστη μας, αν μοιάσουμε την καθαρή πίστη του Χρήστου, δεν θα αφήσει τέτοια περιθώρια. Ο Χρήστος είναι κοντά στο Θεό. Τόσο κοντά που μεσιταεί για όλους μας.

Άς είναι η μνήδη του αιώνια. Μα και η ζωή του που σταμάτησε, άς είναι φωτεινός δρόμος για μας. Μια πορεία φωτεινή για την αιωνιότητα.

Πρεσβύτερος
ΙΩΑΝΝΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ
Εφημέριος
Δεονταρίου - Καρδίτσας

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ

2 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1984

Ο ΑΝΑΔΑΣΜΟΣ

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΟ ΒΛΑΣΔΟ

ΚΘΙΝΩΝΙΚΑ

Μεσενικολίτικα

Ο ΠΩΣ είχα γράψει και στην προηγούμενη(N) για τον αναδασμό στο χωριό μας...

Του ΔΗΜΗΤΡΗ Γ. ΤΣΙΤΣΙΑ

Τα τραγούδια κι' ο χορός κράτησε μέχρι που σουρούπωσε...

Γενική Συνέλευση του Μαρφωτικού Συλλόγου

ΤΗΝ Δευτέρα πριν το μεσημέρι, πραγματοποιήθηκε η Γενική Συνέλευση του (τοπικου) Μορφωτικού Συλλόγου...

- 1) Διοικ. Συμβ. : Πρόεδρος : Χρ. Κερασιώτης, Αντιπρόεδρος : Χρ. Σκόνδρας...

Αρδευτικό Δίχτυ

ΤΟ Σάββατο 14 Απρίλη, έγινε στο χωριό λαϊκή συνέλευση με την παρουσία του Νομάρχη Καρδίτσας...

Σχετικά με την επέκταση του υδρευτικού δικτύου εκτός χωριού (προς Τσιούκα κλπ.), από τον Νομάρχη εφφράσθη η άποψη ότι η μέριμνα των κατοίκων...

Υ.Γ. Στο φύλλο του Μάρτη σχετικά με τα κίνητρα για Αμπελώσεις...

Η κακοκαιρία

Η ΑΝΟΙΞΗ κοντεύει να βγει και άνοιξη δεν είδαμε. Βέβαια η Κτσιούρα και τα προσήλια πρασίνισαν...

Το Πάσχα

ΤΙΣ μέρες του Πάσχα, εν τούτοις, αν κι έκανε άσχημο καιρό ήρθαν αρκετοί από τους ξενητεμένους μας...

Όλες τις γιορτινές μέρες λοιπόν, ο καιρός ήταν χάλια. Δεν μπορούσαμε ούτε σαλιγκάρια της προκοπής να μάσουμε...

Η κομμοσுρολή τόσο στον επιτάφιο (ουρά από το Μεσοχώρι μέχρι την Φίλια) όσο και στην Ανάσταση, εντυπωσιακή.

Το Πάσχα δεν υπήρχε αυλή που να μη γύριζε το ψητό της. Με το απαραίτητο μαγνητόφωνο δίπλα στη διαπασών...

Γάμος και θλιμωτοί χοροί

ΤΗΝ Δευτέρα μέρα είχαμε ένα γάμο. Παντρεύτηκε ο Περιλής (Ανδρέας) Καραμπέρης μετά της (θηνάς) Νίνας Τρίγνα...

Αμέσως με το πέρας του γάμου, στήθηκε στην πλατεία, διπλός Πασχαλινός χορός, με τα περίφημα θλιμωτά πασαλιάτικα παλιά τραγούδια...

Γεννήσεις

Η Ελένη Ευαγ. Παπακωάννου γεννήθηκε αγοράκι. Η Μυριώτη Θεοδώρα θυγατέρα Στεφ. Τσιλιώνη...

Βαφτίσεις

Στην εκκλησία της ενορίας μας βαπτίστηκε το κοριτσάκι του Αλεξάνδρου Μηλίτση...

Αρραβώνες

Αρραβωνιάστηκε ο συγχωριανός μας γεωπόνος Κων/νος Τσιλιώνης με την επίσης γεωπόνο Φανή Βολιώτου...

Γάμοι

Παντρεύτηκε η ανηψιά μου Αλίκη Χρυσ. Ποδηματά, με τον Απόστολο Παισ. Κοτοπούλη...

Η Ελένη Θωμά Καλαμάτα με τον Σεραφείμ Κων. Νασιάκο, επίσης απ' το Μορφωβούνι κάτοικο Καρδίτσας.

Βλασδινά

Παντρεύτηκε, όπως αναφέραμε, ο Περιλής Καραμπέρης με την Αθηνά Τρίγνα.

Βαφτίστηκε η κορούλα του Γιάννη Θανάση Σάββα και της Σπυριδούλας (κόρη Αλκ. Νικολάου).

Θάνατοι

Τον Απρίλη πέθανε η Αγαθή γιαγιά Αργανίτα (Καλλισθένη Αρβανίτη), μετά από μακρά αρρώστια.

Επίσης τον ίδιο μήνα πέθανε αφνίδια η Ελένη Σεραφείμ Παπάκου. Όσοι την γνώρισαν έχουν να λεν για την καλωσύνη...

«ΝΕΒΡΟΠΟΛΗ»

Μηνιαία έκδοση Ένώσεως Μεσενικολιτών. Στην ύπηρεσία των συμφερόντων του τόπου Δήμου Νεβρόπολης...

ΑΠΡΙΛΗΣ

● ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΟ ΧΩΡΙΟ

Άπό τόν Γραμματέα τής Κοινότητας ΠΑΝ. ΠΟΔΗΜΑΤΑ

ΟΣΟΙ ΚΑΘΥΣΤΕΡΟΥΝ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Απο το επόμενο φύλλο θ' αρχίσουμε να τους κόβουμε την αποστολή της εφημερίδας «Νεβρόπολη», για να ικανοποιήσουμε πολλούς νέους συνδρομητές, όλων των χωριών της Νεβρόπολης που μας παρακάλεσαν να τη στέλνουμε.

Η Σύναξη

Διορισμοί-Πτυχία

Η Νηπιαγωγός Ελένη, σύζυγος του καθηγητού Ευαγγέλου Παπαϊωάννου, διορίστηκε στον παιδικό Σταθμό Γουμένιτσας-Κιλκίς.

— Η Αλεξάνδρα, θυγατέρα του γιατρού Ιωάννου Γακτιπούλου, έλαβε επαξίως το πτυχίο της οδοντιάτρου, του Πανεπιστημίου Αθηνών, και σύντομα θα εργασθεί στην Καρδίτσα.

— Ο Μιλτιάδης, γιός του δασκαλου Χρήστου Μηλίτση, έλαβε με άριστα το πτυχίο του γιατρού, απο το Πανεπιστήμιο της Ιατροχειρουργικής Σχολής Ρώμης.

Τους συγχαίρουμε όλους και τους ευχόμαστε καλή σταδιοδρομία.

Π Ρ Ο Σ Φ Ο Ρ Ε Σ

Για το Νεκροταφείο

Συνεχίζονται οι προσφορές για την επέκταση του Νεκροταφείου και του Κοιμητηρίου αυτού.

Πρόσφεραν τούτον τὸ μήνα : Οι Ιωακείμ Ελένη δρχ. 5.000 στη μνήμη του συζύγου της Γρηγορίου. Ο Μηλίτσης Γεώργιος του Χρήστου και η σύζυγός του Όλγα δρχ. 2.000 στη μνήμη των γονέων τους. Η Ελένη Μηνλίτση δρχ. 2.000 και η αδελφή της Χριστίνα δρχ. 2.000 στη μνήμη του πατέρα τους Κων/νου, ο Κατοίκος Σωτήριος του Ηλία δρχ. 5.000 στη μνήμη της μητέρας του Ελένης. Η Ελένη Αγορίτσα-Κοκκινιά με τον σύζυγό της πρόσφεραν δρχ. 6.000 στη μνήμη του πατέρα τους Θωμά Αγορίτσα. Τέλος ο Βασαρδάνης Κων/νος του Νικολάου πρόσφερε δρχ. 5.000.

Τα χρήματα κατατίθενται στην Εθνική Τράπεζα και στο λογαριασμό : 67435-7. Οι προσφορές συνεχίζονται.

ΟΡΘΟΠΕΔΙΚΟ ΤΡΑΥΜΑΤΟΛΟΓΙΚΟ ΙΑΤΡΕΙΟ ΡΩΞΑΝΗΣ Ε.ΚΑΤΣΑΚΟΥ
 τ. Δ/ριας Παν. Κλινικής Σοβιετικής Ενωσης Επισκέψεις καθημερινά 5-8 μμ πλην Σαββάτου. Στουρνάρα 32, τηλ. 52 24 445 και 80 61 690. Συμβεβλημένη με Δημόσιο, Ηλεκτρολόγους κλπ. Θεραπευτική αγωγή : Ηλεκτροθεραπεία, Φυσιοθεραπεία.

Όλα τα στοιχεία της φύσεως επιστρατεύτηκαν, μα δεν μπόρεσαν να κατευνάσουν τον θυμό, και να αλλάξουν την πορεία των χαμηλών βαρομετρικών, που αμετακίνητα κάλυψαν τη χώρα μας, όλον τον Απρίλη, που να πριστεί και να σκάσει, όπως τον έβριζαν οι παλιότεροί μας. Κατ' αυτών αντιτάχτηκαν, το μέγαλωμα της ημέρας, και το ανέβασμα του ήλιου, ώστε να ρίχνει πιδό κάθετα τις ακτίδες του, το πρασίνισμα όλης της περιοχής που γέμισε απο λουλούδια με χίλια δυό χρώματα. Το καταπράσινο φύλλωμα του δάσους Γιώτη, απέναντι στο χωριό μας, και το λουλούδιασμα των οπωροφόρων δένδρων, τα χελιδώνια, οι πελαργοί και τα άλλα αποδημητικά πουλιά, και τέλος οι Πασχαλιάτικες γιορτές στάθηκαν ανίσχυρα και αδύναμα να στείλουν μιὰ ακτίνα ήλιου και λίγο καλωσύνη στην περιοχή μας, που φτάσαμε στην Πρωτομαγιά, χωρίς να ακούσουμε το μονότονο λάλημα του Κούκου.

ΜΑΗΣ ΧΩΡΙΣ ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ

ΑΔΟΞΑ, και με αδιάκοπη βροχή, που άρχισε απ' το προηγούμενο βράδι ματαίωσε όλα τα σχέδια των κατοίκων του χωριού, που ήταν πανέτοιμοι να εκδράμουν έστω και μέχρι τον Άγιο Δημήτριο - Παναγία, όπου θα γίνονταν και λειτουργία. Ο καιρός απ' το μεσημέρι και μετά σημείωσε κάποια βελτίωση και όσοι διέθεταν ρόδα, βγήκαν σε κανένα κέντρο για να συνεχίσουν το έθιμο. Το σπουδαίο είναι πως η βελτίωση του καιρού, δεν φαίνεται στον ορίζοντα. Λέτε να συνεχισθεί τούτος ο χειμώνας, μέχρι να μπούμε στον άλλο, κι' απο εκεί και πέρα να μπουν στη σειρά οι εποχές ;

Η ΓΙΟΡΤΗ ΚΡΑΣΙΟΥ

ΜΕ την ευκαιρία των εορτών του Πάσχα που βρέθηκαν στο χωριό μας και εκπρόσωποι των Συλλόγων Μεσσηνικολιτών Καρδίτσας και Αθηνών, και με πρόσκληση του Προέδρου της Κοινότητας, έγινε στο κοινοτικό Γραφείο η πρώτη σύσκεψη, για την αναβίωση της γιορτής του κρασιού στο Μεσσηνικόλα. Κατ' αρχήν ορίστηκε ως χώρος που θα γίνει η γιορτή, η θέση της Παιδικής χαράς, και το δημιουργηθέν απ' την Κοινότητα πλησίον αυτής πλάτομα, με πολλά φυσικά πλεονεκτήματα. Για την καλύτερη διοργάνωση της γιορτής, ορίστηκε συντονιστική επιτροπή απο τους : 1) Χρυσόστομο Κορώνη, πρόεδρο της Κοινότητας, 2) Αθανάσιος Παϊζάνος, 3) Αχιλλέας Παλαιοκαρίτης κοιν. Σύμβουλος, 4) Αρίστιπος Φιλίπου πρόεδρο Συλλόγου Μεσσηνικολιτών Καρδίτσας, 5) Γεώργιος Κατσιάκος μέλος του Δ/νου Συμβουλίου Καρδίτσας, 6) Τρύφων Σφήκας μέλος του Δ/κού Συμβουλίου Καρδίτσας, 7) Ιωάννης Παϊζάνος πρόεδρος Συλλόγου Μεσσηνικολιτών Αθηνών, 8) Κατίνα Ζούκα μέλος του Δ/κού Συμβουλίου Αθηνών, 9) Κων/νος Κάτσιανος μέλος του Δ/κού Συμβουλίου Αθηνών, 10) Χρήστος Γιαννακόπουλος πρόεδρος Εκπολιτιστικού Συλλόγου Μεσσηνικόλα. Έργο της επιτροπής είναι η οργάνωση της γιορτής από κάθε πλευρά, όπως : οικονομική οργανωτική, εκπολιτιστική, χρόνος έναρξης και λήξης της γιορτής, προμήθεια και διάθεση αγαθών, ως και ενός αναμνηστικού αντικειμένου (γαράφας-ποτηριών) που θα πωλούνται στους επισκέπτες κλπ.

ΤΟ ΠΑΣΧΑ

Χριστουγεννιάτικο Πάσχα, θέαμα της γενικής λαμπαδιογιουρτάσαμε φέτος, μέσα στο κρύο και τις βροχές. Οι προετοιμασίες για το πλούσιο τραπέζι της Πασχαλιάς άρχισαν τη Μεγάλη εβδομάδα, και απ' τους ξενητεμένους μας, οι πιδό ψύχραιμοι, άρχισαν να καταφτάνουν με την ελπίδα ότι μέχρι την ημέρα της Αναστάσεως θα δουν μιὰ άσπρη ημέρα. Πολλοί όμως ματαίωσαν το ταξίδι τους και παρέμειναν εκεί που βρίσκονταν και δεν μετάνιωσαν γιατί η κακοκαιρία συνεχίστηκε. Η Ανάσταση έγινε την 12η ώρα του Μ.Σαββάτου. Πολλός ο κόσμος που έτρεξε να παρευρεθεί και να ακούσει τα αναστάσιμα Τροπάρια, και να απολαύσει το

τερο κόσμο από κάθε άλλη φορά. Την Τρίτη ημέρα του Πάσχα, επειδή ο καιρός δεν επέτρεψε, δεν λνιουργήσαμε στο Μοναστήρι του Αγίου Δημητρίου, όπως συνηθίζεται. Μας επέτρεψε όμως και λειτουργήσαμε την ημέρα της Παναγίας (Παρασκευή) στο εξωκλήσι της Παναγίας. Έτσι πέρασε το Πάσχα χωρίς να το γευτούμε και να αισθανθούμε τις γιορτάσιμες αυτές ημέρες, κάτι το αλοιωτικό απο τις άλλες. Ευχόμαστε σε όλους του χρόνου το Πάσχα, που θα είναι στις 14 Απριλίου, να είμαστε όλοι καλά και να περάσουμε καλύτερα.

Και στο Μεσσηνικόλα πεντάδμημα !

Χαρούμενος και γελαστός έφτιασε στο Κοινοτικό Γραφείο ένα βραδάκι, ο Γιάννης Γιαννοκόπουλος λέγοντάςμε: «Σε φέρνω νέα για την «Νεβρόπολη», έχω πεντάδμημα». Σηκώθηκα απο την καρέκλα και δεν πίστευα στ' αυτιά μου. «Να σε ζήσουν Γιάννη του λέω και αυτά και η μάνα που τα γέννησε». Σε ευχαριστώ με λέει ο Γιάννης, αλλά τώρα ζούνε μόνο τα τρία, τα δύο ήταν κακορίζικα και δεν μπόρεσαν να ζήσουν, τα τρία όμως που ζούνε, είναι γερά και ζωηρά. Βυθίστηκα σε σκέψη, και ο Γιάννης το κατάλαβε και μερωτάει, «γιατί σκέπτεσαι»; Ρε Γιάννη, του λέω, σα μεγάλη δεν είναι η μάνα τους, απορώ πως γέννησε. Όχι, μου λέει ο Γιάννης, απο τρία κατσίκια είναι η μάνα τους. Τότε συνήλθα και κατάλαβα πως τα πεντάδμημα δεν ήταν απ' τη γυναίκα του την Κατίνα, αλλά απο την Μαρίκα την κατσίκια του. Ωραία λοιπόν Γιάννη του λέω, σε εύχομαι το ένα απ' τα τριδύμα να το ψήσεις στη σούβλα, το άλλο να το ψήσεις στο φούρνο και το τρίτο να το κάνεις με πατατίκια στη γάστρα. Και το γέλιο συνεχίστηκε.

Οι νέοι εκλογείς

Την πρώτη του Απρίλη κατατέθηκαν στην Νομαρχία, τριάντα αιτήσεις, 16 ανδρών και 14 γυναικών, με τα σχετικά δικαιολογητικά, για την εγγραφή νέων εκλογέων στους εκλογικούς καταλόγους Μεσσηνικόλα. Οι αιτήσεις που περιήλθαν στην Κοινότητα, από 1-4-1984 και μετά θα μείνουν για να κατατεθούν στην Νομαρχία του χρόνου στην 1η Απριλίου. Αν κατά τις ερχόμενες εκλογές στις 17-6-1984, προλάβουν να τακτοποιηθούν, απο τις αρμόδιες υπηρεσίες της Νομαρχίας και του Πρωτοδικείου, οι νέες αυτές αιτήσεις που κατατέθηκαν, οι εκλογείς μας θα ανέλθουν, οι άνδρες, σε

567+16=583 και οι γυναίκες, σε 559+14=573, δηλαδή σύνολον 1156 ψηφοφόροι.

Μητρώα αρρένων

Καταρτίστηκε το Μητρώο της Κοινότητας στο οποίο γράφτηκαν τα αγόρια που γεννήθηκαν τον προηγούμενο χρόνο (το 1983), αυτοί είναι: 1) Γκανούρης Σωτήριος του Βασιλείου και της Αναστασίας, 2) Καρακαντάς (αβάπτιστο) Βαΐου και της Στέλλας, 3) Κρανιάς Γεώργιος του Αναστασίου και της Αντιγόνης, 3) Μανώλης (αβάπτιστο) του Σπυρίδωνος και της Ζωής, 5) Μήτσιος (αβάπτιστο) του Σεραφείμ και της Δήμητρας, 6) Παπαναστασίου (αβάπτιστο) του Σωτηρίου και της Βασιλικής, 7) Παπαδημητρίου (οσβάπτιστο) του Γεωργίου και της Ασημίνας, 8) Σταθόπουλος (αβάπτιστο) του Αποστόλου και της Χριστίνας, 9) Στυλογιάννης Ιωάννης του Δημητρίου και της Γεωργίας Δεν συμπεριλήφτηκαν τα αγόρια του Μήτσιου Αλέξανδρου, του Τσιούνη Γεωργίου και του Φιλίππου Χρήστου που γεννήθηκαν στην Αθήνα τα δύο πρώτα, και στη Θεσσαλονίκη το τρίτο, και δεν μας ενημέρωσαν ότι αυτά δεν θα γραφτούν στο Μ. Αρρένων του Δήμου που γεννήθηκαν. Όποιοι απ' τους ενδιαφερομένους έχει κάποια αντίρρηση, να επικοινωνήσει αμέσως με την Κοινότητα στο τηλ. 95 228.

Αξιόλογοι

Μεσσηνικολίτες στο Βόλο

Όλοι οι Μεσσηνικολίτες που που διαμένουν μόνιμα στο Βόλο, δεν ξεχνούν και πάντα φροντίζουν για το χωριό μας. Μέσα στους άλλους ξεχωρίζουν και οι : Χαρίλαος Μηλίτσης του Δημητρίου συνταξιούχος υπαξιωματικός, Χρήστος Μηλίτσης του Μιλτιάδη δάσκαλος και Κων/νος Τσαγανός του Γεωργίου υπάλληλος του ΟΤΕ. Ο πρώτος που ασχολείται με την χαλκογραφία, χειροτέχνησε με χαλκό και δώρησε στην Κοινότητα, έπιπον το Στρατηγό Νικόλαο Πλαστήρα και στην βιβλιοθήκη της Κοινότητας, τον Γεώργιο Καραϊσκάκη. Ο Χαρίλαος πάντα δίνει το παρόν σε κάθε πρόσκληση του χωριού μας, και συμβάλει οικονομικά στην εκκλησία, στο Πνευματικό Κέντρο και όπου αλλού υπάρχει ανάγκη. Σε τέτοιες χειρονομίες πρόθυμοι συμβάλουν και ο Χρήστος και ο Κώστας, που τακτικά επικοινωνούν και με την εφημερίδα μας που φιλοξενούνται δι' άφορα άρθρα του. Ευχόμαστε να ι' ρεθούν και άλλοι μητέδες του.